

บทที่ 3

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอนำเสนอข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่ามัธยฐาน (Median) ของคะแนนบทบาททางเพศ ที่แสดงลักษณะความเป็นชาย (Masculine) และบทบาททางเพศที่แสดงลักษณะความเป็นหญิง (Feminine)
2. ตารางจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศชาย หญิง และบทบาททางเพศ คือ บทบาทความเป็นชาย (Masculine) บทบาทความเป็นหญิง (Feminine) บทบาทแอนโดรจีนิตี (Androgyny) และบทบาทไม่เด่นชัด (Undifferentiated) ตามเกณฑ์ Median Split Half
3. ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง จำแนกตามเพศและบทบาททางเพศ
4. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง จำแนกตามเพศและบทบาททางเพศ และผลการวิเคราะห์รายคู่โดยวิธีการของชเชเฟ (Scheffe')
5. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของเพศชาย จำแนกตามบทบาททางเพศ และผลการวิเคราะห์รายคู่โดยวิธีของชเชเฟ (Scheffe')
6. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของเพศหญิง จำแนกตามบทบาททางเพศ และผลการวิเคราะห์รายคู่โดยวิธีการของชเชเฟ (Scheffe')

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิจัย

\bar{X}	หมายถึง	ค่ามัชฌิม เลขคณิต
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
MAS.	หมายถึง	บทบาททางเพศแบบมีลักษณะความเป็นชายสูงอย่างเดียว (Masculine)
FEM.	หมายถึง	บทบาททางเพศแบบมีลักษณะความเป็นหญิงสูงอย่างเดียว (Feminine)
Andro.	หมายถึง	บทบาททางเพศแบบมีลักษณะความเป็นชายและความเป็น หญิงสูงทั้งคู่ หรือบทบาทแอนโดรจีนิ (Androgyny)
Undif.	หมายถึง	บทบาททางเพศแบบมีลักษณะความเป็นชายและความเป็นหญิง ต่ำทั้งคู่ หรือบทบาทไม่เด่นชัด (Undifferentiated)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงค่ามัธยฐานของคะแนนบัพทาททางเพศที่แสดงลักษณะความเป็นชาย (Masculine) และคะแนนบัพทาททางเพศที่แสดงลักษณะความเป็นหญิง (Feminine)

	คุณลักษณะความเป็นชาย	คุณลักษณะความเป็นหญิง
ค่ามัธยฐาน	4.5	4.5

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าคะแนนมัธยฐานของแบบวัดลักษณะความเป็นชายและแบบวัดลักษณะความเป็นหญิง ที่ใช้แบ่งกลุ่มตัวอย่างชาย, หญิง ออกเป็นบัพทาททางเพศแบบต่าง ๆ 4 แบบ คือ บัพทาทความเป็นชายสูง บัพทาทความเป็นหญิงสูง บัพทาทแอนโดรจีนิ และบัพทาทไม่เด่นชัด ตามเทคนิคการแบ่งกลุ่มจากค่ามัธยฐานของแต่ละลักษณะที่เป็นเกณฑ์ปกติ (Median split half) (ดัดแปลงจาก สุสันธา ยิ้มแย้ม, 2530 อ้างถึงใน วรณภา เพชรพันธุ์ 2534: 38) เท่ากับ 4.5 ทั้งสองแบบวัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกตามเพศมทบาททางเพศ

เพศ	ความเป็นชายสูง (MAS.)	ความเป็นหญิงสูง (FEM.)	แอนโดรจีนิ (ANDRO.)	ไม่เด่นชัด (UNDIF.)	รวม
ชาย	53	34	83	45	215
หญิง	34	50	49	69	202
รวม	87	84	132	114	417

จากตารางที่ 8 พบว่า ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ผู้ที่มีบทบาทไม่เด่นชัด (Undifferentiated) มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีบทบาทความเป็นหญิงสูง (Feminine) ผู้ที่มีบทบาทแอนโดรจีนิ (Androgyny) และผู้ที่มีบทบาทความเป็นชายสูง (Masculine) มีจำนวนน้อยที่สุด

ส่วนในกลุ่มตัวอย่างเพศชายนั้น ผู้ที่มีบทบาทแอนโดรจีนิ (Androgyny) มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีบทบาทความเป็นชายสูง (Masculine) ผู้ที่มีบทบาทไม่เด่นชัด (Undifferentiated) และผู้ที่มีบทบาทความเป็นหญิงสูง (Feminine) มีจำนวนน้อยที่สุด

โดยสรุปรวมทั้งหมด (เพศชายและเพศหญิง) ผู้ที่มีบทบาทแอนโดรจีนิ (Androgyny) มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีบทบาทไม่เด่นชัด (Undifferentiated) . บทบาทความเป็นชายสูง (Masculine) และผู้ที่มีบทบาทความเป็นหญิงสูง (Feminine) มีจำนวนน้อยที่สุด

ตารางที่ 9 แสดงค่ามัธยิม เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง จำแนกตามเพศและบทบาททางเพศ

บทบาททางเพศ	ความเป็นชายสูง		ความเป็นหญิงสูง		แอนโดรจีนิ		ไม่เด่นชัด		รวม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
หญิง	17.59	3.99	15.32	3.54	16.45	4.25	12.97	4.45	15.17	4.44
ชาย	16.11	4.02	13.18	4.33	16.94	4.23	12.87	4.82	15.29	4.65
รวม	16.69	4.05	14.45	3.99	16.76	9.23	12.93	4.58	15.23	4.55

จากตารางที่ 9 พบว่า ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง บทบาททางเพศที่มีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองสูงสุดคือ บทบาทความเป็นชายสูง รองลงมาคือ บทบาทแอนโดรจีนิ บทบาทความเป็นหญิงสูง และบทบาทไม่เด่นชัด มีคะแนนต่ำสุด

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย บทบาททางเพศที่มีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองสูงสุดคือ บทบาทแอนโดรจีนิ รองลงมาคือ บทบาทความเป็นชายสูง บทบาทความเป็นหญิงสูง และบทบาทไม่เด่นชัดมีคะแนนต่ำสุด

และเมื่อดูเพศโดยรวมแล้ว บทบาททางเพศที่มีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองสูงที่สุดคือ บทบาทแอนโดรจีนิ รองลงมาคือ บทบาทความเป็นชายสูง บทบาทความเป็นหญิงสูง และบทบาทไม่เด่นชัดมีคะแนนต่ำสุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง
จำแนกตามเพศและบทบาททางเพศ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
เพศ	1.380	1	1.380	0.077
บทบาททางเพศ	1184.342	3	394.781	22.114 ^{***}
ปฏิกริยาร่วมของเพศและบทบาททางเพศ	107.374	3	35.791	2.005
ภายในเซลล์	7301.340	409	17.852	
รวม	8594.436	416	20.660	

$$F(.001) 1,409 \approx 10.83$$

$$F(.001) 3,409 \approx 5.42$$

$$***p < .001$$

จากตารางที่ 10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางพบว่า ตัวแปรเพศไม่มี
ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ แต่ตัวแปรบทบาททางเพศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และ
พบว่าไม่มีปฏิกริยาร่วมระหว่างตัวแปรเพศและบทบาททางเพศ

ดังนั้น เพื่อหาความแตกต่างของบทบาททางเพศระหว่างคู่ใดบ้าง จึงวิเคราะห์
ค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีของชะเฟ (Scheffe') ดังในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยเทศคณิต ของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของชะเฟ (Scheffe') ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกตามบทบาททางเพศ

บทบาททางเพศ	ความเป็นชายสูง (MAS.) $\bar{X} = 16.689$	ความเป็นหญิงสูง (FEM.) $\bar{X} = 14.452$	แอนโดรจีนิ (ANDRO.) $\bar{X} = 16.758$	ไม่เด่นชัด (UNDIF.) $\bar{X} = 12.929$
Masculine		2.237		3.760
Feminine	4.039*		2.306	
Androgyny		4.938*		3.829
Undifferentiated	13.225*		16.164*	

หมายเหตุ ค่าที่อยู่เหนือเส้นทะแยงมุม คือ ความแตกต่างของค่ามัธยเทศคณิตและค่าที่อยู่ใต้เส้นทะแยงมุมคือ ค่าชะเฟคำนวณ

ค่าชะเฟวิกฤต $F_{3,409} \approx 3.78$

* $p < .01$

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า วัยรุ่นที่มีบทบาทแอนโดรจีนิ มีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่า วัยรุ่นที่มีบทบาทความเป็นหญิงสูงและบทบาทไม่เด่นชัด แต่วัยรุ่นที่มีบทบาทแอนโดรจีนิ มีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างจากวัยรุ่นที่มีบทบาทความเป็นชายสูงอย่างมีนัยสำคัญ และวัยรุ่นที่มีบทบาทความเป็นหญิงสูงก็มีคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างจากวัยรุ่นหญิงที่มีบทบาทไม่เด่นชัดอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

ตารางที่ 12 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง เฉพาะเพศชาย จำแนกตามบทบาททางเพศ

แหล่งความแปรปรวน	S.S.	df	M.S.	F
ระหว่างกลุ่ม	677.960	3	225.987	12.077 ***
ภายในกลุ่ม	3948.161	211	18.712	
รวม	4626.121	214		

$$F(.001) 3,211 \approx 5.42$$

$$*** P < .001$$

$$\text{Barlet-Box } F = .576, P = .631$$

จากตารางที่ 12 ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างบทบาททางเพศ -4 แบบ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .001$

ดังนั้นเพื่อหาความแตกต่างระหว่างคู่ใดบ้าง จึงวิเคราะห์รายคู่โดยวิธีของชเชเฟต่อไปในตารางที่ 13

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยฐานเพศจิต ของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของชเชเฟ (Scheffe') ของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย จำแนกตามบทบาททางเพศ

บทบาททางเพศ	ความเป็นชายสูง (Mas.) $\bar{X} = 16.113$	ความเป็นหญิงสูง (Fem.) $\bar{X} = 13.177$	แอนโดรจีนี (Andro.) $\bar{X} = 16.939$	ไม่เด่นชัด (Undif.) $\bar{X} = 12.867$
Masculine		2.936		3.246
Feminine	3.171*		3.762	
Androgyny		6.143*		4.072
Undifferentiated	4.554*		8.677*	

หมายเหตุ ค่าที่อยู่เหนือเส้นทแยงมุม คือ ความแตกต่างของค่ามัธยฐานเพศจิต และ
ค่าที่อยู่ใต้เส้นทแยงมุม คือ ค่าชเช เฟค่านวน

ค่าชเช เฟริกฤต $F(.05) 3,211 \approx 2.60$

* $p < .05$

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 13 พบว่า วัยรุ่นชายที่มีบทบาทความเป็นชายสูง และบทบาทแอนโดรจีนี จะมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่า วัยรุ่นชายที่มีบทบาทความเป็นหญิงสูงและบทบาทไม่เด่นชัด อย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ แต่วัยรุ่นชายที่มีบทบาทความเป็นชายสูง มีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างจากวัยรุ่นชายที่มีบทบาทแอนโดรจีนีอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 14 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง เฉพาะเพศหญิง จำแนกตามบทบาททางเพศ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	613.756	3	204.585	12.080 ***
ภายในกลุ่ม	3353.179	198	16.935	
รวม	3966.9356	201		

$F(.001) 3,198 \approx 5.42$

*** $p < .001$

Barlett-Box $F = 1.008, P = .383$

จากตารางที่ 14 ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างบทบาททางเพศ 4 แบบ - มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $P .001$

ดังนั้น เพื่อหาความแตกต่างระหว่างคู่ใดบ้าง จึงวิเคราะห์รายคู่โดยวิธีของชเชเพ ต่อไปดังในตารางที่ 15

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยฐาน เลขคณิต ของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของชเชเฟ (Scheffe') ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง จำแนกตามบทบาททางเพศ

บทบาททางเพศ	ความเป็นชายสูง (Mas.)	ความเป็นหญิงสูง (Fem.)	แอนโดรจีนิ (Andro.)	ไม่เด่นชัด (Undif.)
	$\bar{X} = 17.588$	$\bar{X} = 15.320$	$\bar{X} = 16.449$	$\bar{X} = 12.917$
Masculine				4.617
Feminine				2.349
Androgyny				3.478
Undifferentiated	9.663 *	3.149 *	6.920 *	

หมายเหตุ ค่าที่อยู่เหนือเส้นทะแยงมุม คือ ความแตกต่างของค่ามัธยฐาน เลขคณิต และ
ค่าที่อยู่ใต้เส้นทะแยงมุม คือ ค่าชเชเฟคำนวณ

ค่าชเชเฟวิกฤต $F(.05) 3,198 \approx 2.60$

* $p < .05$

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 15 พบว่า วัยรุ่นหญิงที่มีบทบาทความเป็นชายสูง มีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่า วัยรุ่นหญิงที่มีบทบาทไม่เด่นชัดอย่างมีนัยสำคัญที่ $P < .05$ แต่วัยรุ่นหญิงที่มีบทบาทความเป็นชายสูง มีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเอง ไม่แตกต่างจากวัยรุ่นหญิงที่มีบทบาทความเป็นหญิงสูง และบทบาทแอนโดรจีนิอย่างมีนัยสำคัญและในขณะเดียวกันพบว่าวัยรุ่นหญิงที่มีบทบาทความเป็นหญิงสูงและบทบาทแอนโดรจีนิ ก็มีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่า วัยรุ่นหญิงที่มีบทบาทไม่เด่นชัด อย่างมีนัยสำคัญที่ $P < .05$